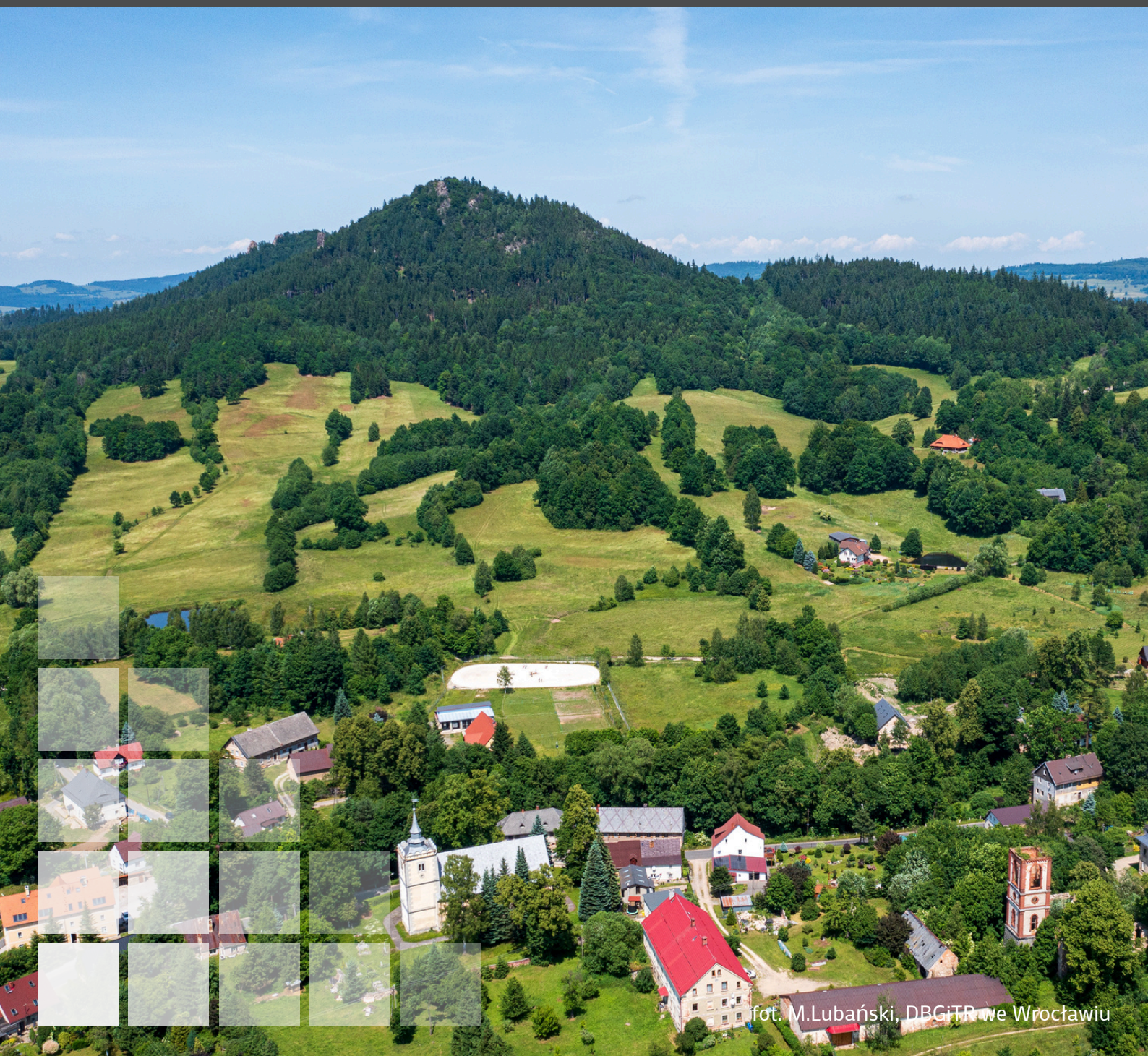

KRAJOBRAZ PRIORYTETOWY KARPNIKI

02-332.36-34

Audyt krajobrazowy
województwa dolnośląskiego

fot. M.Lubański, DBGiTR we Wrocławiu

INSTYTUT ROZWOJU TERYTORIALNEGO

ul. J. Wł. Dawida 1A

50-527 Wrocław

www.irt.wroc.pl

tel. +48 71 374 95 00

DYREKTOR

Maciej Zathey

ZASTĘPCY DYREKTORA:

Agnieszka Wałęga

Przemysław Małczewski

ZESPÓŁ AUTORSKI

Justyna Bartczak

Jan Blachowski

Marzenna Halicka-Borucka

Katarzyna Lisiewicz

Anna Pichlińska (Pastucha)

Ilona Szarapo

Małgorzata Wolańska

Marta Wołowicz

Dariusz Zięba

ISBN:

Projekt przygotowany do konsultacji społecznych.
marzec 2025r.

AUDYT KRAJOBRAZOWY DLA WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO
DOFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu

WSPÓŁPRACA

Dolnośląskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu
Dolnośląski Zespół Parków Krajobrazowych
Geodeta Województwa - Wydział Geodezji i Kartografii
Karkonoski Park Narodowy
Park Narodowy Gór Stołowych
Rada Naukowa Geoparku UNESCO Kraina Wygasłych Wulkanów

AUTORZY ZDJĘĆ

Dolnośląski Zespół Parków Krajobrazowych
Instytut Rozwoju Terytorialnego
Karkonoski Park Narodowy
Park Narodowy Gór Stołowych
AdobeStock
Dolnośląskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu
zdjęcia i opracowanie: Mateusz Lubański
zdjęcia: Bartłomiej Rycerz
Karol Szeremeta
Marek Śliwowski
Damian Ziembicki

OPRACOWANIA ZEWNĘTRZNE WYKONANE W RAMACH AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO

Opracowanie analiz krajobrazowych na obszarze województwa dolnośląskiego, oprac. Katedra Architektury Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, pod kier. dr hab. inż. arch. Irena Niedźwiecka-Filipiak, prof. UPWr., Katedra Informatyki Politechniki Krakowskiej pod kier. dr hab. inż. arch. Paweł Ozimek, prof. PK, na podstawie umowy nr 2 z dnia 24.03.2023 r.

Identyfikacja i ocena walorów kulturowych i przyrodniczych Kotliny Jeleniogórskiej ze wskazaniem terenów o ich szczególnej koncentracji oraz określeniem form ochrony, oprac. Fundacja Karkonoska na podstawie umowy nr 47/2023 z dnia 15.12.2023 r.

Ocena polityki przestrzennej w województwie dolnośląskim na potrzeby Audytu krajobrazowego województwa dolnośląskiego, oprac. Alicja Chmiel, Manuela Gmur na podstawie umowy nr 14/2024 z dnia 13.05.2024 r.

AUDYT KRAJOBRAZOWY jest dokumentem wspierającym prowadzenie polityki krajobrazowej w województwie. Ma służyć zapewnieniu ochrony i kształtowaniu krajobrazu w procesie planowania przestrzennego.

Dokument sporządza samorząd województwa na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z metodyką określoną w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych.

W audycie krajobrazowym identyfikuje się krajobrazy występujące na obszarze województwa, określa ich cechy charakterystyczne oraz dokonuje oceny ich wartości.

Dla krajobrazów najcenniejszych (tzw. priorytetowych) oraz obszarów objętych ochroną prawną formułuje się rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania i ochrony krajobrazów - ich wartości przyrodniczych, kulturowych, historycznych, estetyczno-widokowych, a także architektonicznych oraz urbanistycznych i ruralistycznych.

Niniejszy zeszyt, opracowany dla krajobrazu priorytetowego, zawiera:

- metryczkę z podstawowymi informacjami o krajobrazie,
- kartę oceny krajobrazu z opisem fizjonomii, walorów przyrodniczych i kulturowych oraz cech charakterystycznych krajobrazu,
- zagrożenia dla możliwości zachowania wartości krajobrazu,
- rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania i ochrony krajobrazu.

METRYCZKA KRAJOBRAZU

fot. M.Lubański, DBGiTR we Wrocławiu

Metryczka ogólna krajobrazu

Kod krajobrazu	02-332.36-34	
Położenie administracyjne	Gmina Mysłakowice	
Data opracowania zidentyfikowanego krajobrazu	08.07.2021 r.	
Typ, podtyp krajobrazu	wiejskie	6e - z przewagą wielkoobszarowych pól lub łąk i pastwisk
Typ rzeźby terenu	2D - wzgórzowy	
Kod mezoregionu	332.36	
Nazwa mezoregionu	Kotlina Jeleniogórska	
Typ krajobrazu naturalnego	2-3-1 pogórzy 4-1-1 zalewowe dna dolin	
Kod podokręgu geobotanicznego	G.1a.1.f G.1a.4.d	
Nazwa podokręgu geobotanicznego	Kotliny Jeleniogórskiej Rudaw Janowickich	
Typ krajobrazu roślinności potencjalnej	Acydofilny podgórski las dębowy Grąd środkowoeuropejski, odmiana śląsko-wielkopolska, forma podgórska, seria uboga Podgórski łąg jesionowy	
Kod regionu historyczno - kulturowego	I.D.5	
Typ regionu historyczno - kulturowego	Fragment Górnych Łużyc, Ziemia Kłodzka, Pogórze Sudeckie	

Dokumentacja fotograficzna i kartograficzna

kod krajobrazu: 02-332.36-34

typ krajobrazu: wiejskie

podtyp krajobrazu: z przewagą wielkoobszarowych pól lub łąk i pastwisk

mezoregion: Kotlina Jeleniogórska

Source: Esri, Maxar, GeoEye, Earthstar Geographics, CNES/Airbus DS, USDA, USGS, AeroGRID, IGN, and the GIS User Community

Fot. A.Pastucha 12.09.2022 r. 50.852231, 15.869317

Fot. A.Pastucha 12.09.2022 r. 50.851406, 15.873639

Fot. D.Zięba 13.09.2022 r. 50.849211, 15.846536

KARTA OCENY KRAJOBRAZU

fot. M.Lubański, DBGiTR we Wrocławiu

Karta Oceny Krajobrazu

Typ krajobrazu	wiejskie	
Podtyp krajobrazu	6e - z przewagą wielkoobszarowych pól lub łąk i pastwisk	
Data oceny	20.10.2021r.	
Autorzy oceny	I. Szarapo, J. Bartczak, J. Blachowski, K. Lisiewicz, M. Halicka-Borucka, A. Pastucha, M. Wolańska, M. Wołowicz, D. Zięba	
	Stan zachowania lub wykształcenia	Wskazania do typowania krajobrazu priorytetowego
Cechy analityczne – charakterystyczne typologicznie		
A3a	II	NIE
A3d	II	NIE
A6a	II	NIE
A7a	II	NIE
A10	I	TAK
Cechy analityczne - unikatowe		
B6b	II	NIE
B7b	II	NIE
B12b	I	TAK
Cechy syntetyczne		
Tradycja	I	TAK

Wskazanie krajobrazu priorytetowego

Kryteria wskazania krajobrazu priorytetowego	Unikatowość występowania	Reprezentatywność	Dotychczasowa ochrona prawna	Ważność krajobrazu
	TAK	NIE	TAK	NIE

Walory przyrodnicze

- a) Rudawski Park Krajobrazowy – krajobraz priorytetowy w całości jest objęty parkiem krajobrazowym i położony jest w jego zachodniej części.
- b) Specjalne obszary ochrony siedlisk NATURA 2000:
 - Stawy Karpnickie – PLH020075 – niewielki fragment (1% powierzchni) w zachodniej części krajobrazu priorytetowego znajduje się w granicach obszaru Natura 2000.
- c) Korytarze ekologiczne
Krajobraz priorytetowy 33% jest objęty korytarzem ekologicznym KZ-7C Rudawy Janowickie, który stanowi część głównego zachodniego korytarza ekologicznego (KZ) o znaczeniu paneuropejskim, łączącego kompleksy leśne Polski Zachodniej, od Sudetów poprzez Bory Dolnośląskie i Lasy Zielonogórskie po Puszcę Rzepińską i Park Narodowy Ujście Warty, gdzie dołącza do korytarza Północno-Centralnego.
- d) Przez obszar priorytetowy przepływa Karpnicki Potok – dopływ Bobru.

Walory kulturowe

Obiekty wpisane do rejestru zabytków nieruchomych¹:

- a) kościół pw. św. Jadwigi, XIV-XIX w., nr rej.: A-1984/409 z 18.12.1956:
 - Cmentarz przykościelny, nr rej.: A-1985/1142/J z 15.06.1993

¹ Na podstawie wykazu zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków (księga A) – stan na 30 września 2022 r., w: <https://nid.pl/zasoby/rejestr-zabytkow-zasoby/>

- Ogrodzenie z bramami, nr rej.: jw.
- b) dawna plebania, XVIII w., nr rej.: A/6092/1406 z 29.09.1965
- c) zespół willowy „Dębowy Zamek”, 1875 r.:
 - Willa murowano-drewniana, nr rej.: 1069/J z 18.03.1991
 - Park, nr rej.: 860/J z 4.02.1985
 - Oficyna, 1878, pocz. XX w., nr rej.: A/6076/1-2 z 7.03.2018
 - Chłodnia. k. XIX w., nr rej.: jw.
- d) młyn wodno-elektryczny, XIX w., nr rej.: 1072/J z 9.05.1991

W części miejscowości Karpniki objętej opisywanym krajobrazem priorytetowym, znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków, są to kościół pw. św. Jadwigi, dawna plebania, zespół willowy „Dębowy Zamek” oraz młyn wodno-elektryczny. Historyczny układ ruralistyczny miejscowości jest obszarem zabytkowym figurującym w wojewódzkiej ewidencji zabytków. W Karpnikach występują również stanowiska archeologiczne (nr 1-20 AZP 85-17)² oraz obszary ochrony archeologicznej³.

W centrum miejscowości jest usytuowany kościół pw. św. Jadwigi, wzmiankowany w 1399 r. Obecny kościół został wzniesiony w 2 poł. XVI w. i jest utrzymany w stylu renesansowym z relikwiami gotyckimi. Obiekt, przebudowany w 1648 r. i rozbudowany w 1847 r., został założony na planie prostokąta z szerokim korpusem, kwadratowym prezbiterium oraz masywną wieżą od strony zachodniej, zwieńczoną attyką. Wyposażenie wnętrza pochodzi z XVII i XVIII w.

Willa „Dębowy Dwór” jest położona w zachodniej części wsi, u podnóża Gór Sokolich. Obiekt został wzniesiony w 1875 r. dla marszałka dworu księstwa Hesji Ulricha de Tomneux von Saint Paul. Stanowi część rozległego założenia obejmującego ogród oraz park ze stawem, w którym znajdowały się oficyna, remiza, stajnia i oranżeria. Budynek założony na planie prostokąta, z ryzalitami po przeciwnych stronach korpusu oraz czworoboczną wieżą od strony pd.-zach. Bryła rozczłonkowana z podziałem na część mieszkalną i gospodarczą. Willa zachowała oryginalny wystrój i znaczną część wyposażenia: witraże, drewniane stropy kasetonowe i boazerie, dekoracje malarskie ścian, kominki, stolarkę drzwiową i okienną. Otoczenie stanowi rozległy park naturalistyczny. Rezydencja jest utrzymana w stylistyce eklektycznej z elementami neorenesansowymi, neogotyckimi oraz tzw. stylu szwajcarskiego. Od 2011 r. posiada status Pomnika Historii⁴.

Fizjonomia krajobrazu

Krajobraz wiejski położony na obszarze Kotliny Jeleniogórskiej. Na przeważającym obszarze znajduje się w obrębie Wzgórz Karpnickich, przechodząc po stronie wschodniej w Góry Sokole oraz na południowym wschodzie w część Rudaw Janowickich. Krajobraz obejmuje obszar wsi Karpniki o układzie łańcuchowym. Zabudowa wsi usytuowana jest wzdłuż Karpnickiego Potoku, który stanowi główną oś hydrologiczną krajobrazu. Wieś jest otoczona użytkami rolnymi, z przeważającym udziałem łąk poprzęplatanych zagajnikami.

W części zachodniej wsi znajduje się niezwykle ciekawy zespół willowy „Dębowy Zamek” z założeniem parkowym.

Krajobraz w części zachodniej graniczy ze Stawami Karpnickimi, natomiast od południowego zachodu z założeniem pałacowo-parkowym Karpniki, tworząc w ten sposób większe i harmonijne założenie krajobrazowe. Z obszaru krajobrazu rozpościera się widok na Karkonosze.

² Na podstawie Rejestru zabytków archeologicznych – stan na 8 marca 2023 r., w: <https://dane.gov.pl/pl>

³ Na podstawie wykazu zabytkowych obszarów w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, w: <http://wosoz.ibip.wroc.pl>

⁴ <https://nid.pl/pomniki-historii/>

Walory przyrodnicze

fot. D. Zięba, IRT

Walory kulturowe

fot. D. Zięba, IRT

Fizjonomia krajobrazu

fot. M. Lubański,
DBGiTR we Wrocławiu

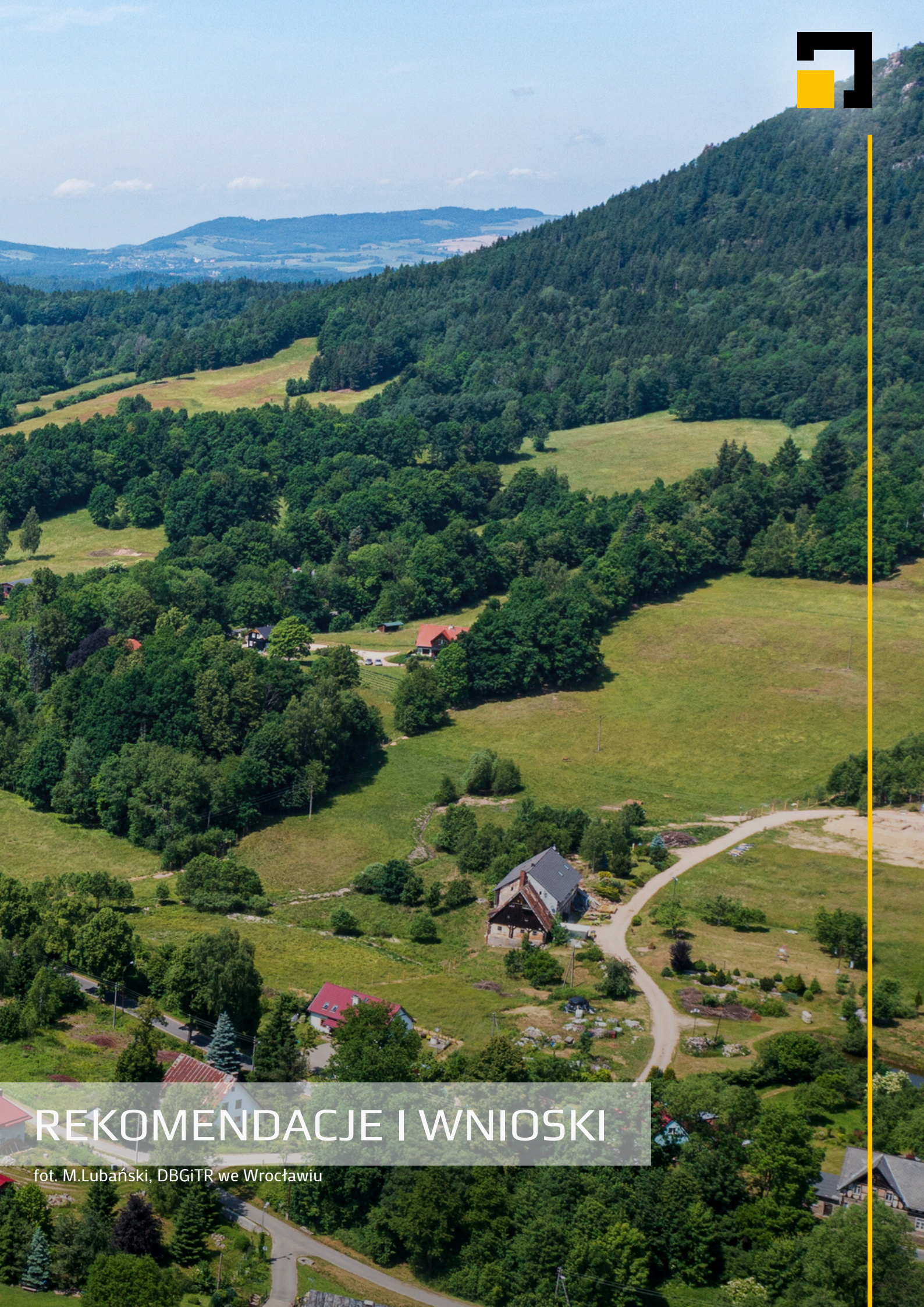

ZAGROŻENIA

fot. M.Lubański, DBGiTR we Wrocławiu

Przedmiot	Dziedzina, dział	Kod zagrożenia	Zagrożenie	Kod źródła zagrożenia	Źródło zagrożenia	Istniejące/potencjalne	Wewnętrzne/zewnętrzne	Powierzchnia [%]	Poziom zmiany	Stopień zagrożenia	Skala zagrożenia	Natężenie zagrożenia
A. Zagrożenie dziedzictwa przyrodniczego	A.1 Dziedzictwo geologiczne i rzeźba Terenu	A.1.7.	Erozja gleb	IV.1; III.1	Naturalne procesy przyrodnicze; Rolnictwo	I	W	33%	zmiany niewielkie, harmonijne, ewolucyjne	umiarkowany	8	zagrożenie istniejące, umiarkowane, względnie stałe
B. Zagrożenia dziedzictwa kulturowego	B.2. Architektura	B.2.1.	Brak należytej ochrony i konserwacji zabytkowych obiektów i zespołów architektonicznych	V.1; VI.4	Niedostateczne środki finansowe; Niska kultura estetyczna i świadomość krajobrazowa	I/P	W	12%	zmiany istotne, z elementami przzerwania struktury, funkcji, fizjonomii i tożsamości miejsca	umiarkowany	9	zagrożenie istniejące, umiarkowane, o narastającym natężeniu
B. Zagrożenia dziedzictwa kulturowego	B.2. Architektura	B.2.2.	Wprowadzanie do harmonijnych zespołów architektoniczno-krajobrazowych materiałów i obiektów degradujących wyraz stylistyczny i funkcjonalność całego zespołu	VI.4	Niska kultura estetyczna i świadomość krajobrazowa	P	W	5%	zmiany istotne, z elementami przzerwania struktury, funkcji, fizjonomii i tożsamości miejsca	niewielki	1	zagrożenie potencjalne, niewielkie
E. Inne zagrożenia	E. Inne zagrożenia	E.3.	Zanieczyszczenie gleb	III.1.5	Chemizacja i mechanizacja rolnictwa	I	W	40%	zmiany niewielkie, harmonijne, ewolucyjne	umiarkowany	9	zagrożenie istniejące, umiarkowane, o narastającym natężeniu
E. Inne zagrożenia	E. Inne zagrożenia	E.4.	Wzrost antropopresji	VI.1	Turystyka	P	W	20%	zmiany istotne, z elementami przzerwania struktury, funkcji, fizjonomii i tożsamości miejsca	umiarkowany	2	zagrożenie potencjalne, umiarkowane

REKOMENDACJE I WNIOSKI

fot. M.Lubański, DBGiTR we Wrocławiu

Rekomendacje i wnioski
**I KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY, ZAGOSPODAROWANIA
I UŻYTKOWANIA TERENU**
I.1. REKOMENDACJE I WNIOSKI W ODNIESIENIU DO POZIOMU REGIONALNEGO
**I.1.A. ZADANIE: UKSZTAŁTOWANIE REGIONALNEGO SYSTEMU POWIĄZAŃ PRZYRODNICZYCH
Z ZACHOWANIEM JEGO CIĄGŁOŚCI WPISANEGO W STRUKTURY KRAJOWE I EUROPEJSKIE**
**ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO
ZASOBÓW,
W TYM KRAJOBRAZU**

Chronić szczególnie cenne zasoby krajobrazowe, pełniące kluczową rolę w zachowaniu tożsamości regionalnej.

Zachować tereny otwarte poprzez ograniczenie wprowadzania nowej zabudowy.

Podjąć działania mające na celu przeciwdziałanie fragmentacji ekosystemów.

Zachować obszary przyrodnicze objęte ochroną.

Podczas koncesjonowania wydobywania kopalin ze złóż oraz prowadzenia eksploatacji kopalin należy uwzględniać ograniczenia wynikające z uwarunkowań środowiskowych i społecznych ich lokalizacji oraz potrzeby różnych grup interesariuszy w zakresie pozyskiwania surowców, ochrony przyrody i dobrostanu mieszkańców.

I.1.B. ZADANIE: RACJONALNE GOSPODAROWANIE ZASOBAMI KRAJOBRAZOWYMI I KULTUROWYMI
**ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO
I ZABYTEKÓW**

Wspierać działania mające na celu poprawę stanu historycznych założeń przestrzennych oraz obiektów zabytkowych.

Powołać formy ochrony zabytków w celu zachowania wartości krajobrazu kulturowego.

Zachować i kształtować sieć regionalnych szlaków turystycznych z poszanowaniem wartości krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych.

Zachować obszary kulturowe objęte ochroną.

I.1.C. ZADANIE: RACJONALNE GOSPODAROWANIE ZASOBAMI ŚRODOWISKA
**ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ
PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ**

Kształtować krajobraz rolniczy z zachowaniem różnorodności ekosystemów.

Podjąć działania mające na celu ograniczenie stopnia zanieczyszczenia gleb.

**I.1.D. ZADANIE: ROZWÓJ ENERGETYKI W OPARCIU O ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII
Z POSZANOWANIEM ZASOBÓW KRAJOBRAZOWYCH, PRZYRODNICZYCH I KULTUROWYCH**
ZASADY LOKALIZACJI INWESTYCJI I OBIEKTÓW

Nie określa się rekomendacji.

I.1.E. ZADANIE: WSPIERANIE RACJONALNEGO KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I DOBRYCH PRAKTYK W ZAKRESIE PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO	
KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW	Podjąć działania zmierzające do zahamowania presji inwestycyjnej i rozpraszania zabudowy.
ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA OBSZARACH WYMAGAJĄCYCH DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH	Nie określa się rekomendacji.

I KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY, ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENU				
I.2. REKOMENDACJE I WNIOSKI W ODNIESIENIU DO POZIOMU LOKALNEGO DO AKTÓW PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO		PLAN OGÓLNY	MPZP	ZADANIA
I.2.A. REKOMENDACJE I WNIOSKI DOT. KSZTAŁTOWANIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ W GMINIE, W TYM:				
OKREŚLANIA STREF PLANISTYCZNYCH (z wyłączeniem obecnego zagospodarowania oraz ustaleń wynikających z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w dniu uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa dolnośląskiego przez Sejmik Województwa)	Nie określać strefy dopuszczającej usługi handlu wielkopowierzchniowego na obszarze całego krajobrazu priorytetowego.	x		
	Przy wyznaczaniu stref planistycznych, na terenach wskazanych jako potencjalne obszary ekspozycji krajobrazowej, strukturę przestrzenną należy kształtować w oparciu o szczegółowe analizy widokowe, identyfikujące: a) akcenty przestrzenne, b) dominanty krajobrazowe, c) punkty widokowe, d) osie widokowe, e) ciągi widokowe, f) przedpola ekspozycji.	x		
OKREŚLANIA PROFILÓW FUNKCJONALNYCH STREF PLANISTYCZNYCH	Nie określa się rekomendacji.			
OKREŚLANIA OBSZARÓW ZABUDOWY	Ograniczyć zasięg stref związanych z możliwością zabudowy do obszarów spełniających warunki określone dla obszaru uzupełnienia zabudowy lub już przeznaczone pod zabudowę w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego.	x	x	
ZASAD ZAGOSPODAROWANIA ORAZ OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO	Sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla krajobrazu priorytetowego w celu ochrony wartości estetyczno-widokowych, zachowania historycznie wykształconej struktury przestrzennej oraz zachowania terenów otwartych.	x	x	
	Ograniczyć presję inwestycyjną poprzez nie wyznaczanie stref planistycznych dopuszczających zabudowę oraz terenów przeznaczonych pod zabudowę, poza terenami zwartej zabudowy.	x	x	
	Na obszarze trwałych użytków zielonych określić strefy planistyczne oraz przeznaczenie i sposoby zagospodarowania terenów pozwalające na zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania.	x	x	

	Nową zabudowę realizować nawiązując do istniejących układów ruralistycznych, walorów krajobrazowych i uwarunkowań kulturowych.	x	x	
	Utrzymać przebieg linii zabudowy wyznaczony przez istniejącą zabudowę w celu zachowania historycznego układu ruralistycznego.		x	
	Nie dopuszczać nowej zabudowy oraz zalesiania na terenach otwartych stanowiących przedpola ekspozycji poprzez określenie stosownych stref planistycznych oraz przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów.	x	x	
	Wprowadzić ograniczenia dla zabudowy na obszarach zagrożonych suszą hydrogeologiczną: lokalizację nowej zabudowy należy warunkować zasobnością ujęć wody.	x	x	
ZASAD OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŚRODOWISKA I PRZYRODY	Uwzględnić sieć korytarzy ekologicznych zgodnie z zapisami Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego poprzez określenie stosownych stref planistycznych oraz przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów.	x	x	
	Wyznaczyć lokalne korytarze ekologiczne, zgodnie z rekomendacjami w zakresie tworzenia powiązań przyrodniczo-środowiskowych, określonymi w dokumencie Rekomendacje dla planowania rozwoju w Górskim Obszarze Funkcjonalnym poprzez określenie stosownych stref planistycznych oraz przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów.	x	x	
	Zachować ciągłość i funkcjonalność korytarzy ekologicznych w obrębie krajobrazu priorytetowego oraz ich powiązania z otoczeniem poprzez określenie stosownych stref planistycznych oraz przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów.	x	x	
	W dolinach rzecznych zapewnić zachowanie i odtworzenie ekosystemów właściwych dla warunków siedliskowych.			x
	Prowadzić działania zapewniające zachowanie dobrego stanu i różnorodności biologicznej trwałych użytków zielonych, w tym zapobiegania sukcesji leśnej.			x

Określić warunki zagospodarowania pozwalające na wytyczanie przebiegu i realizację inwestycji infrastrukturalnych (komunikacyjnych i energetycznych) w sposób zapewniający zachowanie ciągłości powiązań przyrodniczych oraz walorów krajobrazowych.		x	
Wyznaczyć strefy ekotonowe o szerokości nie mniejszej niż 100 m od brzegu zbiornika i rzeki oraz o szerokości nie mniejszej niż 30 m od innego ciek naturalnego (potoku, strumienia, strugi) oraz wyłączyć je spod zabudowy i grodzenia poprzez określenie stosownych stref planistycznych oraz przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów z wykluczeniem terenów uzupełnienia istniejącej zabudowy..	x	x	
Wyznaczyć strefy ekotonowe między terenami leśnymi (zgodnie z definicją określoną w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach) a terenami zabudowy planowanej o szerokości nie mniejszej niż 200 m, w obrębie których, za wyjątkiem terenów uzupełnienia istniejącej zabudowy, wyklucza się grodzenie i sytuowanie nowej zabudowy, poprzez określenie stosownych stref planistycznych oraz przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów.	x	x	
Wprowadzać / zachować / odtwarzać zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne oraz zadrzewienia i zakrzewienia wzdłuż cieków, miedz i dróg polnych gatunkami rodzimymi, właściwymi dla warunków lokalnych i w zgodzie z kompozycją krajobrazową poprzez stosowanie odpowiednich ustaleń w zakresie sposobów zagospodarowania oraz prowadzenie działań w tym zakresie.		x	x
Zwiększać możliwości retencyjne obszaru w oparciu o retencję krajobrazową i małą retencję poprzez stosowanie odpowiednich ustaleń w zakresie przeznaczenia i sposobów zagospodarowania terenów oraz prowadzenia działań w tym zakresie.		x	x
Określić sposób zagospodarowania terenu oraz prowadzić działania umożliwiające zwiększanie powierzchni terenu lasów o funkcji wodochronnej oraz podjęcie działań w celu ochrony wód podziemnych przez zanieczyszczeniami oraz nadmierną eksploatacją zasobów wód podziemnych, w tym wód leczniczych.		x	x

ZASAD OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA KRAJOBRAZU	Na terenach wskazanych jako potencjalne obszary ekspozycji krajobrazowej, sposób zagospodarowania terenu oraz warunki zabudowy określać w oparciu o analizy widokowe w celu wyeliminowania zagrożenia wystąpienia zakłóceń osi i panoram widokowych.	x	x	
	Prowadzić działania na rzecz zachowania i ochrony elementów kompozycji przestrzennej, takich jak: a) akcenty przestrzenne, b) dominanty krajobrazowe, c) punkty widokowe, d) ciągi widokowe, e) osie widokowe, f) przedpola ekspozycji			x
	Na obszarach krajobrazów priorytetowych oraz obszarach stanowiących przedpola ekspozycji na krajobrazy priorytetowe nie lokalizować dużych elektrowni wiatrowych oraz wielkopowierzchniowych farm fotowoltaicznych (WFF).	x	x	
ZASAD OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW, W TYM KRAJOBRAZÓW KULTUROWYCH	Zachować historyczny układ ruralistyczny oraz zasadnicze elementy historycznego rozplanowania, układ dróg i sposób zagospodarowania terenu / działek siedliskowych oraz istniejącą tradycyjną zabudowę o cechach regionalnych przez stosowanie ustaleń w zakresie zachowania zabudowy i sposobu zagospodarowania poszczególnych terenów.		x	
	Opracować miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określający szczegółowe zasady ochrony historycznych założeń przestrzennych oraz obiektów i zespołów zabytkowych.		x	
	Podjąć działania w celu utworzenia parku kulturowego na obszarach o wysokich walorach historycznych, kulturowych i krajobrazowych wymagających ochrony obszarowej.			x
	Wspierać działania w celu wpisania unikalnego krajobrazu kulturowego na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.			x
	Zachować historyczne otoczenie obiektów i zespołów zabytkowych świadczące o tożsamości miejsca.		x	x

	Zachować tradycyjny krajobraz wiejski poprzez kontynuację historycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz nawiązanie do charakterystycznych cech zabudowy regionalnej.		x	
	Nie wprowadzać inwestycji zaburzających historyczny układ ruralistyczny / założenie przestrzenne przez ustalenie odpowiedniego przeznaczenia terenów, warunków zabudowy i sposobu zagospodarowania.		x	
I.2.B. REKOMENDACJE I WNIOSKI DOT. ZASAD KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY, W TYM:				
ZASAD KSZTAŁTOWANIA FORM BUDYNKÓW	W zakresie warunków zabudowy i sposobów zagospodarowania terenów przy dokonywaniu odbudowy, rozbudowy, nadbudowy lub remontu obiektu budowlanego należy ustalić zapisy zapewniające poprawę estetyki obiektów dezintegrujących historyczną przestrzeń przez nawiązanie w zakresie gabarytów, kształtu i pokrycia dachu, podziałów elewacji, detali architektonicznych, stolarki drzwiowej i okiennej, kolorystyki i stosowanych materiałów do istniejącej zabudowy oraz kompozycji przestrzennej założenia.		x	
	Nową zabudowę dostosować do istniejącej w zakresie gabarytów, proporcji i kształtu bryły, formy dachu, cech elewacji, stosowanych materiałów oraz usytuowania względem ulicy i granic działki.		x	
UWZGLĘDNIANIA LOKALNYCH FORM ARCHITEKTONICZNYCH	Kontynuować tradycyjne formy architektury w realizacji nowej zabudowy poprzez określenie odpowiednich warunków zabudowy i sposobów zagospodarowania terenu uwzględniających charakterystyczne cechy zabudowy lokalnej (gabaryty, proporcje i kształt bryły, forma dachu i cechy elewacji).		x	
	Objąć ochroną obiekty tradycyjnej architektury lokalnej przez wskazanie konieczności ich zachowania w dobrym stanie, a w przypadku uszkodzenia, zburzenia lub całkowitego zniszczenia przez nakazanie ich odtworzenia w miejscu wcześniejszego posadowienia, z uwzględnieniem pierwotnych cech i parametrów.		x	x

ZASAD SCALANIA I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI OBJĘTYCH PLANEM MIEJSCOWYM ORAZ MINIMALNEJ POWIERZCHNI NOWO WYDZIELANYCH DZIAŁEK BUDOWLANYCH	W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości oraz w pozostałych ustaleniach dotyczących podziałów działek ustalić minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek, a także minimalną i maksymalną szerokość frontów działek na podstawie występujących na obszarze krajobrazu priorytetowego utrwalonych/historycznych podziałów nieruchomości.		x	
WARUNKÓW DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ, W TYM HANDLOWEJ	Nie wyznaczać terenów pod lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² w obrębie krajobrazu priorytetowego.	x	x	
I.2.C. REKOMENDACJE I WNIOŚKI DOT. PARAMETRÓW I WSKAŹNIKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM:				
NADZIEMNEJ INTENSYWNOŚCI ZABUDOWY	W przypadku uzupełniania zabudowy na obszarach objętych ochroną konserwatorską (z wyłączeniem zabytków archeologicznych) określić wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy w sposób nie zaburzający cech historycznego założenia przestrzennego. Proponuje się zastosować wskaźnik intensywności zabudowy jako wartość nie odbiegającą o więcej niż 10 % od średniej wartości wskaźnika intensywności zabudowy dla obszaru objętego ochroną bądź inną wartość wskaźnika, adekwatną do obecnego zagospodarowania obszaru objętego ochroną konserwatorską, która nie będzie zaburzała cech historycznego założenia przestrzennego.	x	x	
	W przypadku kontynuacji zabudowy w granicach układów ruralistycznych określić wartość wskaźnika nadziemnej intensywności zabudowy, nawiązującą do obecnego zagospodarowania, która nie będzie zaburzała cech układu ruralistycznego.	x	x	
	W przypadku nowej zabudowy na obszarach poza historycznymi układami przestrzennymi wartości maksymalnego wskaźnika nadziemnej intensywności zabudowy określić na podstawie analiz architektoniczno-urbanistycznych i krajobrazowych wykonanych na potrzeby aktów planowania przestrzennego.	x	x	

WYSOKOŚCI ZABUDOWY	W przypadku uzupełniania zabudowy na obszarach objętych ochroną konserwatorską (z wyłączeniem zabytków archeologicznych) określić wskaźnik wysokości zabudowy w sposób nie zaburzający cech historycznego założenia przestrzennego. Proponuje się zastosować wskaźnik wysokości zabudowy jako wartość nie odbiegającą o więcej niż 2m od średniej wartości wskaźnika wysokości zabudowy dla obszaru objętego ochroną bądź zastosować inną wartość wskaźnika, adekwatną do obecnego zagospodarowania obszaru objętego ochroną konserwatorską, która nie będzie zaburzała cech historycznego założenia przestrzennego.	x	x	
	W przypadku kontynuacji zabudowy w granicach układów ruralistycznych określić wysokość zabudowy nawiązującą do obecnego zagospodarowania, która nie będzie zaburzała cech układu ruralistycznego.	x	x	
	W przypadku nowej zabudowy na obszarach poza historycznymi układami przestrzennymi wartości wysokości zabudowy należy określić na podstawie analiz architektoniczno-urbanistycznych i krajobrazowych wykonanych na potrzeby aktów planowania przestrzennego.	x	x	
UDZIAŁU POWIERZCHNI ZABUDOWY	W przypadku uzupełniania zabudowy na obszarach objętych ochroną konserwatorską (z wyłączeniem zabytków archeologicznych) określić wskaźnik udziału powierzchni zabudowy w sposób nie zaburzający cech historycznego założenia przestrzennego. Proponuje się zastosować wskaźnik udziału powierzchni zabudowy jako wartość nie odbiegającą o więcej niż 10 % od średniej wartości wskaźnika udziału powierzchni zabudowy dla obszaru objętego ochroną bądź zastosować inną wartość wskaźnika adekwatną do obecnego zagospodarowania obszaru objętego ochroną konserwatorską, który nie będzie zaburzał cech historycznego założenia przestrzennego.	x	x	
	W przypadku kontynuacji zabudowy w granicach układów ruralistycznych określić wartość wskaźnika udziału powierzchni zabudowy, nawiązującą do obecnego zagospodarowania, która nie będzie zaburzała cech układu ruralistycznego.	x	x	

	W przypadku nowej zabudowy na obszarach poza historycznymi układami przestrzennymi wartości wskaźnika udziału powierzchni zabudowy określić na podstawie analiz architektoniczno-urbanistycznych i krajobrazowych wykonanych na potrzeby aktów planowania przestrzennego.	x	x	
UDZIAŁU POWIERZCHNI BIOLOGICZNIE CZYNNEJ	Określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej ustalony na podstawie średnich wartości obecnego zagospodarowania działek / nieruchomości zabudowanych historyczną zabudową, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.	x	x	
I.2.D. REKOMENDACJE I WNIOSKI DOT. KSZTAŁTOWANIA PRZESTRZENI PUBLICZNYCH, W TYM:				
STANDARDÓW DOSTĘPNOŚCI ORAZ ZASAD URZĄDZANIA I SYTUOWANIA OBSZARÓW ZIELENI PUBLICZNEJ	Nie określa się rekomendacji.			
SPOSOBÓW WYKORZYSTANIA TERENÓW PRZESTRZENI PUBLICZNYCH	W obrębie krajobrazu priorytetowego lokalizować obiekty tymczasowe wyłącznie w ramach i na potrzeby organizacji wydarzeń i imprez o różnym charakterze, np. sportowym, rekreacyjno-wypoczynkowym, rozrywkowym czy kulturalnym.			x
POWIĄZAŃ WIDOKOWYCH PRZESTRZENI PUBLICZNYCH Z OTOCZENIEM	W ustaleniach dotyczących warunków zabudowy i sposobów zagospodarowania określić spójny system powiązań komunikacyjnych (tras spacerowych, biegowych, rowerowych) między kompleksami przestrzeni publicznych w tym terenami zieleni urządzonej, z zachowaniem i kształtowaniem osi widokowych.		x	
ZASAD I WARUNKÓW SYTUOWANIA OBIEKTÓW MAŁEJ ARCHITEKTURY, REKLAM I OGRODZEŃ	W obrębie historycznych struktur ruralistycznych określić zasady stosowania nowych ogrodzeń, z zachowaniem spójności z tradycyjnymi ogrodzeniami odnośnie formy, detali, charakterystycznych rozwiązań kolorystyki i materiałów			x
	Stosować regulacje wynikające z uchwały reklamowej. W przypadku nieobowiązywania uchwały reklamowej, zrezygnować z umieszczania na terenach otwartych wolnostojących szyldów, tablic reklamowych oraz urządzeń reklamowych o dużych rozmiarach, w ofercie rynkowej zwanych "wielkoformatowymi".			x

**II REKOMENDACJE I WNIOSKI W ZAKRESIE WSKAZANIA OBSZARÓW, KTÓRE POWINNY ZOSTAĆ
OBJĘTE FORMAMI OCHRONY PRZYRODY**

Nie określa się rekomendacji.

III REKOMENDACJE I WNIOSKI W ZAKRESIE WSKAZANIA OBSZARÓW, KTÓRE POWINNY ZOSTAĆ OBJĘTE FORMAMI OCHRONY ZABYTEKÓW

Objąć ochroną w formie parku kulturowego obszar o wysokich walorach historycznych, artystycznych i krajobrazowych, którego zasięg został przedstawiony na mapie.

IV REKOMENDACJE I WNIOŚKI DLA WYSTĘPUJĄCYCH FORM OCHRONY PRZYRODY I ZABYTKÓW

Na terenie krajobrazu priorytetowego występuje Rudawski Park Krajobrazowy, dla którego sformułowano odrębne rekomendacje i wnioski.

V SPIS ADRESATÓW REALIZACJI REKOMENDACJI I WNIOSKÓW

1. Samorząd terytorialny (gminy, powiaty, województwo)

2. Administracja centralna

3. Organy administracji, instytucje i organizacje realizujące zadania zgodnie z kompetencjami, w szczególności:

Dolnośląska Organizacja Turystyczna (DOT), Dolnośląska Służba Dróg i Kolei (DSDiK), Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków (DWKZ), Dolnośląski Zespół Parków Krajobrazowych (DZPK), Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA), Jednostki Samorządu Terytorialnego (JST), Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (KOWR), Operatorzy sieci telefonii komórkowej, Operatorzy systemów energetycznych, Operatorzy infrastruktury radiowo-telewizyjnej, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu (PGW WP RZGW), Państwowy Instytut Geologiczny (PIG), PKP Polskie Linie Kolejowe SA, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych we Wrocławiu (RDLP), Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu (RDOŚ), Urząd Żeglugi Śródlądowej, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu (WFOŚiGW), Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu (WIOŚ), Karkonoski Park Narodowy (KPN), Park Narodowy Gór Stołowych (PNGS).

Formy ochrony przyrody i zabytków

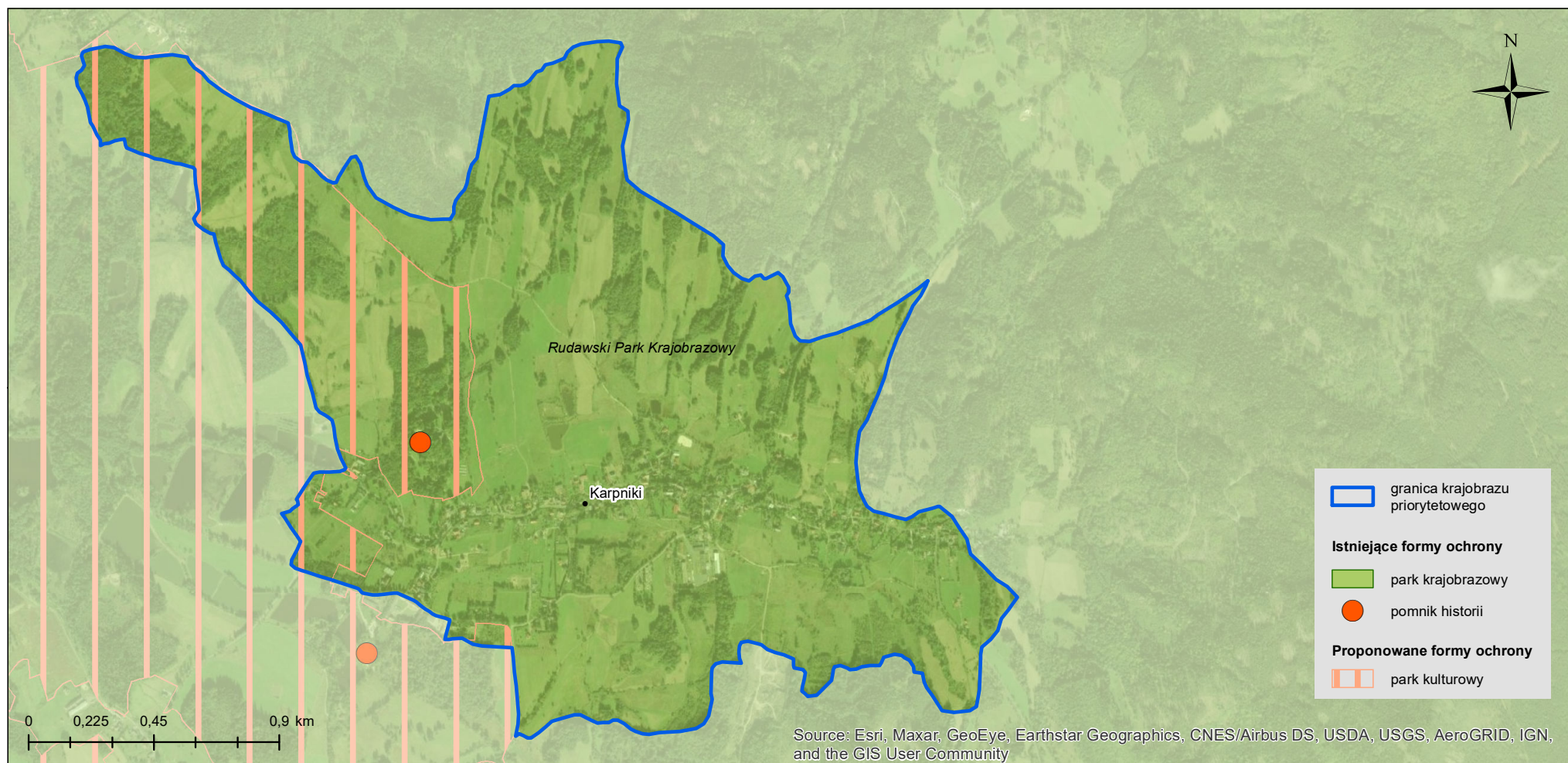

kod krajobrazu: 02-332.36-34

typ krajobrazu: wiejskie

podtyp krajobrazu: z przewagą wielkoobszarowych pól lub łąk i pastwisk

mezoregion: Kotlina Jeleniogórska

Ekspozycja krajobrazowa

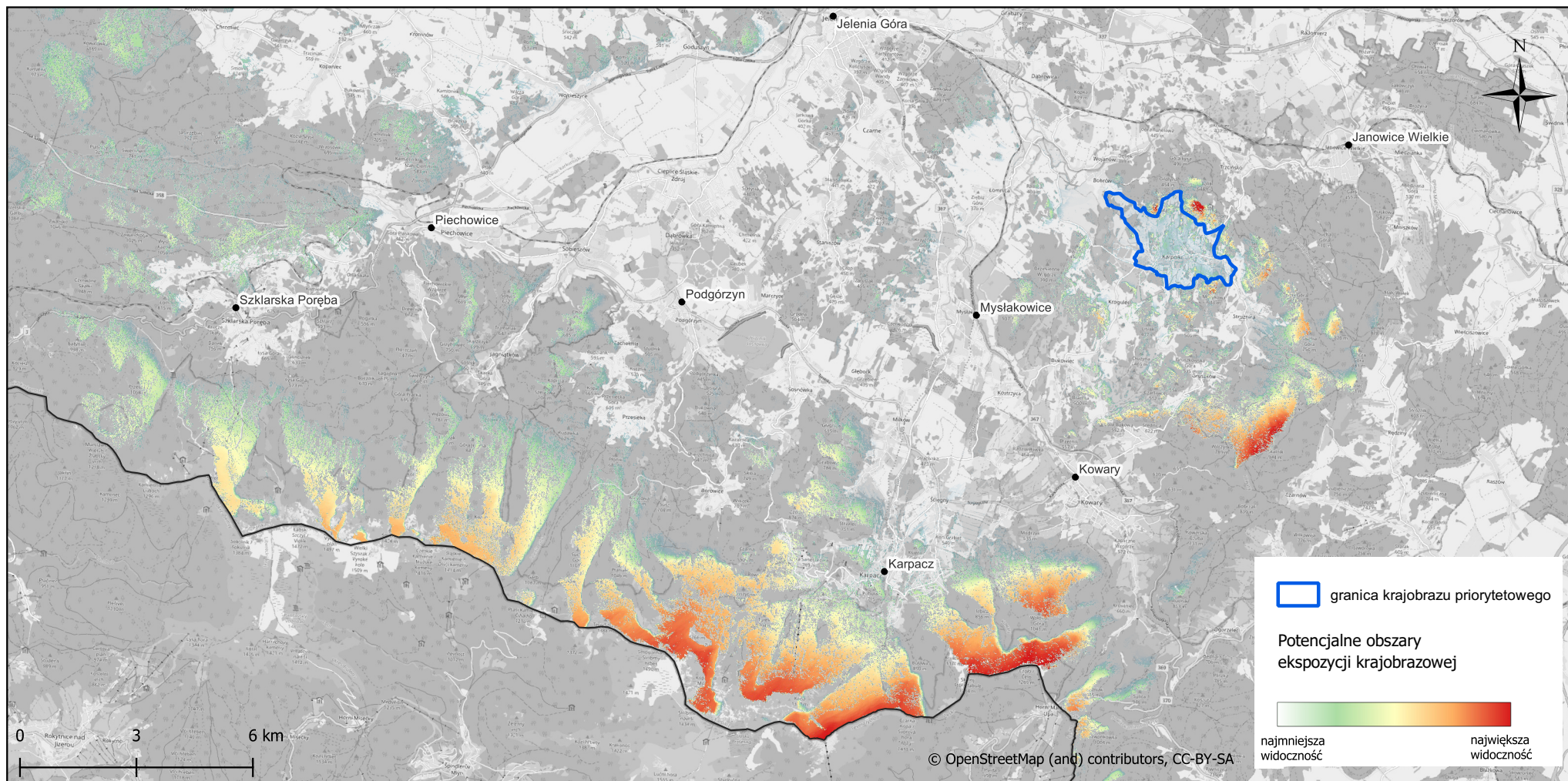

kod krajobrazu: 02-332.36-34

typ krajobrazu: wiejskie

podtyp krajobrazu: z przewagą wielkoobszarowych pól lub łąk i pastwisk

mezoregion: Kotlina Jeleniogórska

JELENIOGÓRSKI MIKROREGION ARCHITEKTONICZNY
PRZYKŁADOWE
LOKALNE FORMY ARCHITEKTONICZNE

fot. A.Pastucha, IRT

Lokalne formy architektoniczne

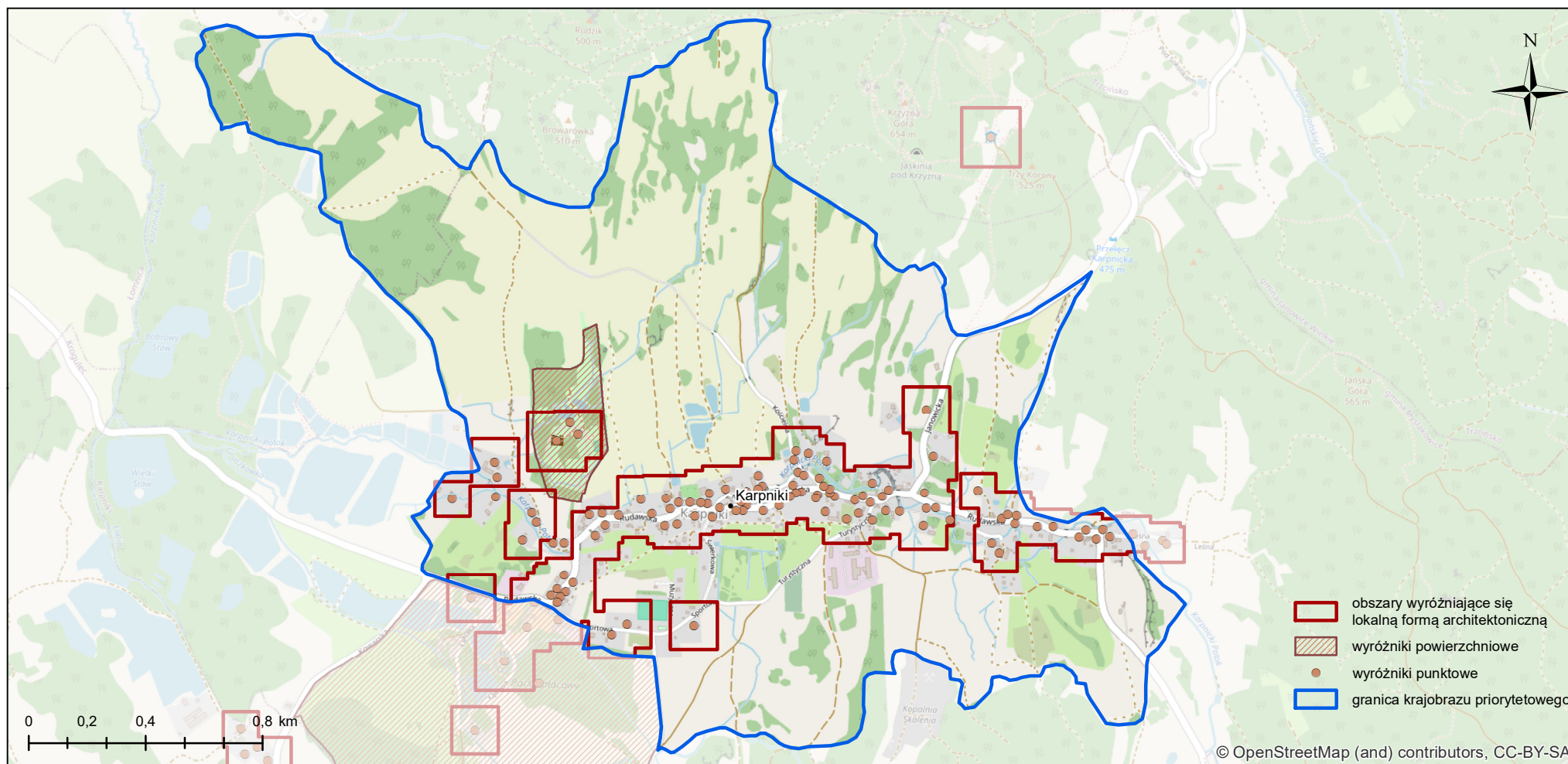

kod krajobrazu: 02-332.36-34

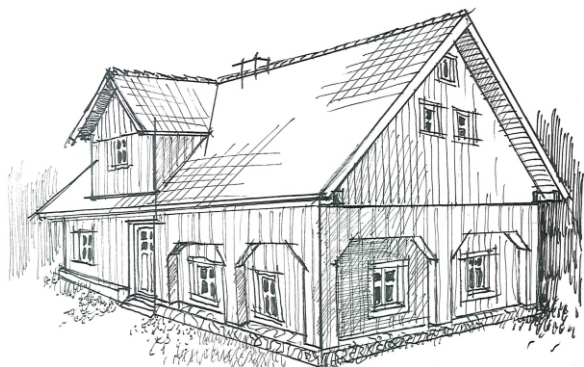
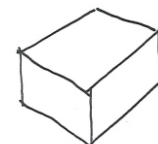
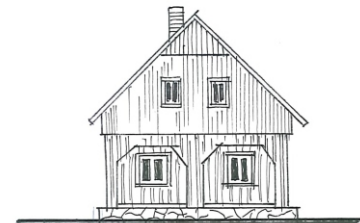
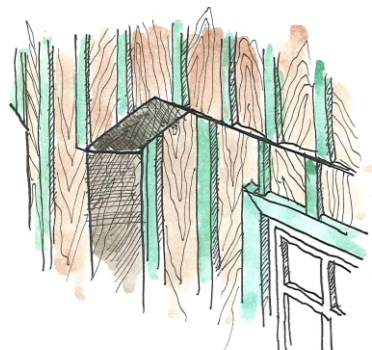
typ krajobrazu: wiejskie

podtyp krajobrazu: z przewagą wielkoobszarowych pól lub łąk i pastwisk

mezoregion: Kotlina Jeleniogórska

MIKROREGION ARCHITEKTONICZNY: JELENIOGÓRSKI	SYMBOL: BM_1_dd_PKD
KATEGORIA ZABUDOWY: BUDYNEK MIESZKALNY	warianty – dachy: dn; cechy elewacji: T; cechy bryły: f BM_1_[dn]_PK[T]D_[f]

CECHY CHARAKTERYSTYCZNE TRADYCYJNYCH FORM ARCHITEKTURY				
			CECHY ELEWACJI	
			GŁÓWNE	
			ELEWACJA SZCZYTOWA	
ELEWACJA PODŁUŻNA				
FORMA BRYŁY			DETAL	
OBRYS ŚCIAN	LICZBA KONDYGNACJI	FORMA DACHU		
				
WARIANTY CECH ELEWACJI				
 				

Kwieciszowice, fot. A.Podolska

GABARYTY: budynek jednokondygnacyjny.

PROPORCJE I KSZTAŁT BRYŁY: budynek na planie prostokąta o proporcjach 1:1,5 do 1:2, bryła prostopadłościennea.

ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNE: konstrukcja przysłupowa.

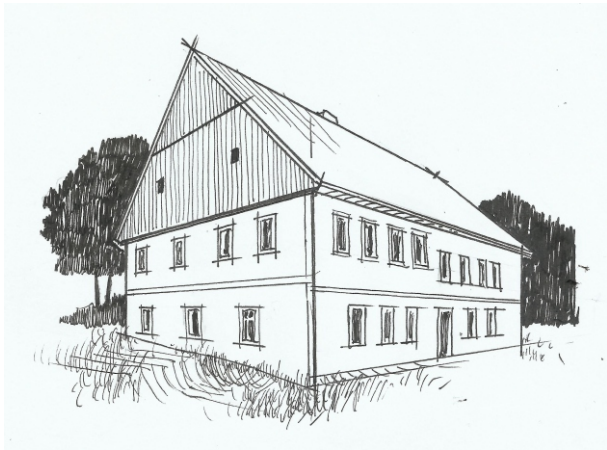
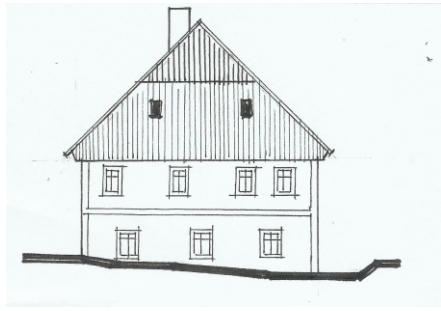
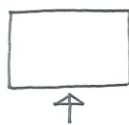
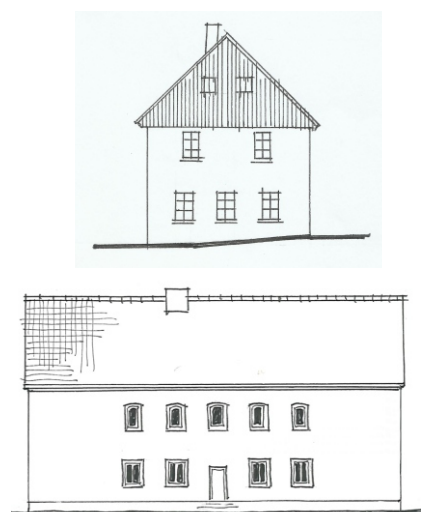
GEOMETRIA DACHU: dach dwuspadowy (sporadycznie naczółkowy), stromy, kąt nachylenia połaci ok. 45°, niekiedy od frontu facjata nakryta dwuspadowym dachem.

CECHY DACHU: pokrycie dachówką ceramiczną o naturalnych odcieniach czerwieni (naturalny kolor wypalanej gliny) oraz blachą.

CECHY ELEWACJI:

- elewacje na niskich, kamiennych i tynkowanych podmurówkach, elewacje podłużne wieloosiowe, najczęściej niesymetryczne; elewacje szczytowe dwu- i trójosiowe, najczęściej symetryczne, w zwieńczeniu szczytu zdarzają się pojedyncze prostokątne okna; otwory okienne i drzwiowe prostokątne w układzie pionowym, otwory parteru części przysłupowej rozłożone najczęściej w osiach pól między słupami konstrukcji, stolarka okienna wielokwaterowa, drewniana; szczyty deskowane z listwowanymi stykami.
- materiał budowlany elewacji mieszany: drewno (konstrukcja przysłupowa, często deskowanie) oraz tynk.
- detal architektoniczny: sporadyczne profilowania belek elementów konstrukcyjnych ścian i dachu, listwowanie deskowania (niekiedy listwy o kontrastowym zabarwieniu w stosunku do desek poszycia ścian).

INNE CHARAKTERYSTYCZNE ELEMENTY POWIĄZANE Z BUDYNKIEM: rzadko występują ogrodzenia drewniane (np. sztachetowe) i kamienne (nietynkowane, mur dziki lub cyklopowy); mała architektura, układy zieleni komponowanej – nie występują.

MIKROREGION ARCHITEKTONICZNY: JELENIÓGÓRSKI			SYMBOL: BM_2_dd_TD	
KATEGORIA ZABUDOWY: BUDYNEK MIESZKALNY			warianty: cechy elewacji: ł BM_2_dd_T[ł]	
CECHY CHARAKTERYSTYCZNE TRADYCYJNYCH FORM ARCHITEKTURY				
			CECHY ELEWACJI	
			GŁÓWNE	
			ELEWACJA SZCZYTOWA	
				ELEWACJA PODŁUŻNA
FORMA BRYŁY			DETAL	
OBRYŚ ŚCIAN	LICZBA KONDYGNACJI	FORMA DACHU	brak detalu reprezentatywnego dla tego typu zabudowy	
				
WARIANTY CECH ELEWACJI				
				

Mystakowice, fot. I.Niedźwiecka-Filipiak

GABARYTY: budynek dwukondygnacyjny.

PROPORCJE I KSZTAŁT BRYŁY: budynek na planie wydłużonego prostokąta o proporcjach od 1:2, bryła prostopadłościenna.

ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNE: konstrukcja murowa.

GEOMETRIA DACHU: dach dwuspadowy stromy, kąt nachylenia ok. 45°.

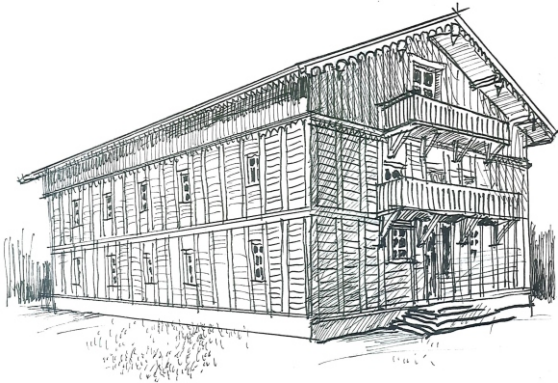
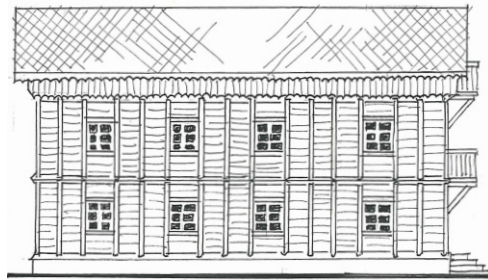
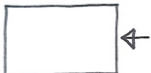
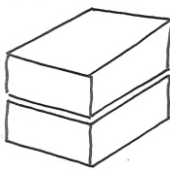
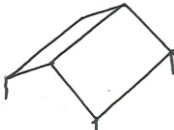
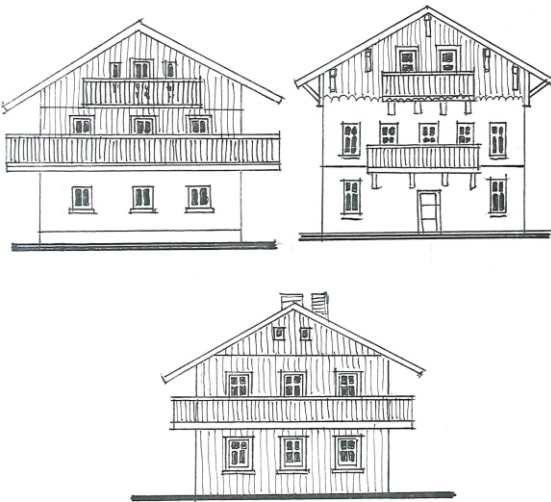
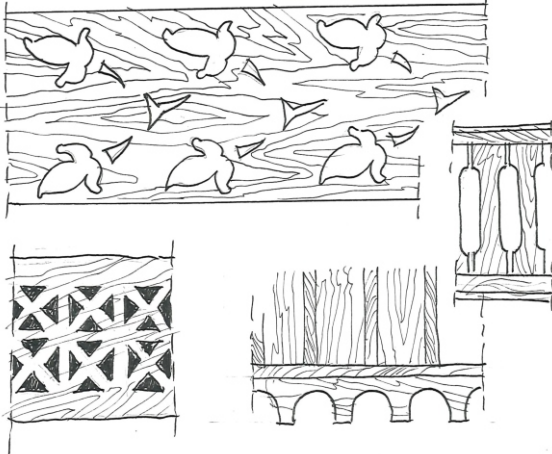
CECHY DACHU: pokrycie dachówką ceramiczną o odcieniach od czerwieni po brązy (naturalny kolor wypalanej gliny), szczyty często deskowane.

CECHY ELEWACJI:

- elewacje na niskich tynkowanych cokołach, podłużne wieloosiowe (od pięcio- do siedmioosiowych), najczęściej symetryczne na wszystkich poziomach; elewacje szczytowe w poziomie parteru i piętra zwykle trój- i czteroosiowe, symetryczne, w szczycie najczęściej czteroosiowe; otwory okienne i drzwiowe prostokątne w układzie pionowym, w szczytach, skrajne okna trójkątne, w zwieńczeniu szczytu, pod naczółkiem, pojedyncze otwory o wykroju półokrągłym; stolarka okienna wielokwaterowa, drewniana.
- materiał budowlany: elewacje tynkowane, szczyty deskowane lub pokryte łupkiem.
- detal architektoniczny formowany w tynku, m.in. proste i profilowane gzymsy: cokołowe, podparapetowe, międzykondygnacyjne, wieńczące biegnące wzdłuż elewacji podłużnych i szczytowych; profilowane opaski okienne i drzwiowe.

INNE CHARAKTERYSTYCZNE ELEMENTY POWIĄZANE Z BUDYNKIEM:

- ogrodzenia, mała architektura, układy zieleni komponowanej – nie występują.

MIKROREGION ARCHITEKTONICZNY: JELENIOGÓRSKI			SYMBOL: BM_2_dd_TD_b	
KATEGORIA ZABUDOWY: BUDYNEK MIESZKALNY			warianty – cechy elewacji: K BM_2_dd_T(K)D_b	
CECHY CHARAKTERYSTYCZNE TRADYCYJNYCH FORM ARCHITEKTURY				
			CECHY ELEWACJI	
			GŁÓWNE	
			ELEWACJA SZCZYTOWA	
ELEWACJA PODŁUŻNA				
	FORMA BRYŁY			
OBRYS ŚCIAN	LICZBA KONDYGNACJI	FORMA DACHU		
				
WARIANTY CECH ELEWACJI			DETAL	
				

Mystakowice, fot. I. Niedźwiecka-Filipiak

GABARYTY: budynek dwukondygnacyjny lub dwukondygnacyjny ze ścianką kolankową.

PROPORCJE I KSZTAŁT BRYŁY: budynek na planie prostokąta o proporcjach 1:1,5 do 1:2, bryła prostopadłościennea.

ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNE: konstrukcje mieszane: murowe i drewniane, m.in. sumikowo-łątkowe, konstrukcje drewniane najczęściej szalowane deskami.

GEOMETRIA DACHU: dach dwuspadowy z głęboko wysuniętymi okapami i krawędziami połaci poza ściany szczytowe, kąt nachylenia połaci ok. 35°.

CECHY DACHU: pokrycie łupkiem lub blachą.

CECHY ELEWACJI:

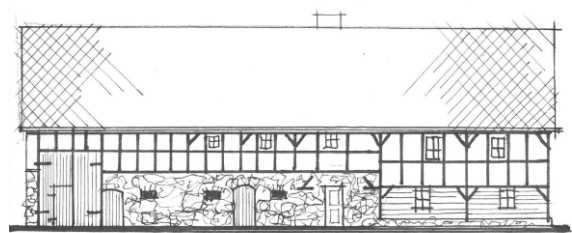
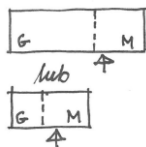
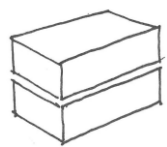
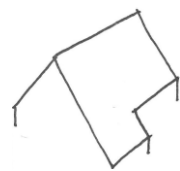
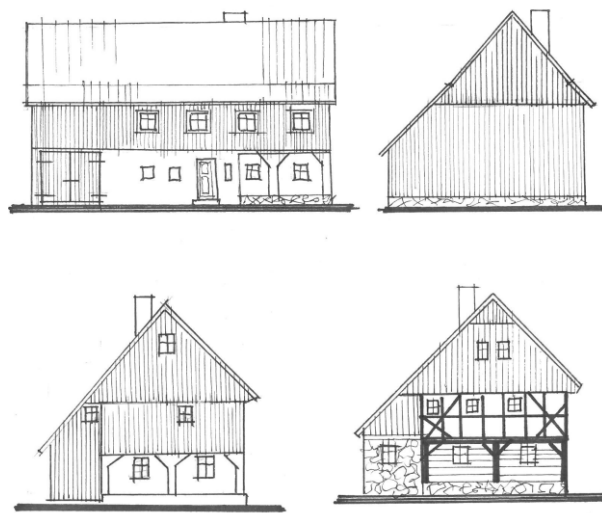
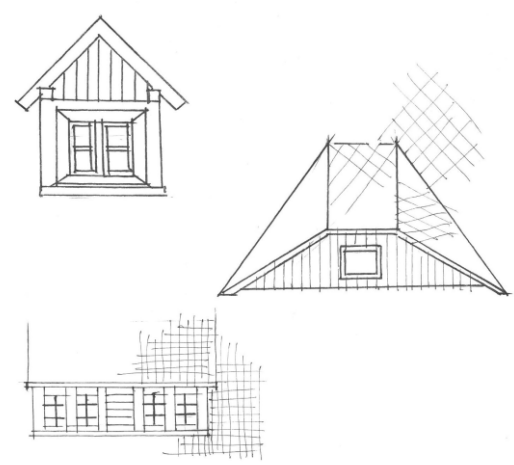
- dom w stylu tyrolskim, elewacje na kamiennych, ceglanych lub tynkowanych cokołach; elewacje podłużne wieloosiowe (cztero- do siedmioosiowych), najczęściej symetryczne; elewacje szczytowe trójosiowe, symetryczne, w poziomie poddasza jedno- i dwuosiowe; otwory okienne i drzwiowe prostokątne w układzie pionowym, stolarka okienna wielokwaterowa, drewniana; wzdłuż elewacji szczytowych obszerne, drewniane balkony, często przechodzące na ściany podłużne.

- materiał budowlany: drewno (widoczna konstrukcja lub najczęściej deskowanie z listwowaniem styków), niekiedy, oprócz części drewnianej występują fragmenty elewacji tynkowanej.

- detal architektoniczny: obszerne i długie drewniane balkony oparte na bogato profilowanych wspornikach i zastrzałach, profilowane balustrady balkonów (bogate ornamenty florystyczne lub uproszczone formy geometryczne); często ozdobne wykończenie krawędzi dachów (grzebień, koronki drewniane); listwy na stykach desek (układ pionowy); akcentowanie podziałów międzykondygnacyjnych (profilowane deski i drewniane fryzy), inne elementy snycerskie, inskrypcje na elementach konstrukcyjnych.

INNE CHARAKTERYSTYCZNE ELEMENTY POWIĄZANE Z BUDYNKIEM:

niekiedy występują drewniane ogrodzenia sztachetowe; mała architektura, układy zieleni komponowanej – nie występują.

MIKROREGION ARCHITEKTONICZNY: JELENIOGÓRSKI			SYMBOL: BMG_2_dd_PRTKD		
KATEGORIA ZABUDOWY: BUDYNEK MIESZKALNO-GOSPODARCZY					
CECHY CHARAKTERYSTYCZNE TRADYCYJNYCH FORM ARCHITEKTURY					
			CECHY ELEWACJI		
			GŁÓWNE		
			ELEWACJA SZCZYTOWA		
				ELEWACJA PODŁUŻNA	
FORMA BRYŁY					
OBRYS ŚCIAN	LICZBA KONDYGNACJI	FORMA DACHU			
					
WARIANTY CECH ELEWACJI			DETAL		
					

Antoniów Jaroszyce, fot. A.Witkiewicz

GABARYTY: budynek dwukondygnacyjny.

PROPORCJE I KSZTAŁT BRYŁY: budynek na planie wydłużonego prostokąta o proporcjach 1:2 do 1:3, bryła prostopadłościenna.

ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNE: konstrukcja przysłupowa, parter: konstrukcja przysłupowa (cz. mieszkalna), murowa i niekiedy drewniana szalowana deskami (cz. gospodarcza); piętro: konstrukcja ryglowa.

GEOMETRIA DACHU: dach dwuspadowy z jedną połącią schodzącą niemal do poziomu terenu osłaniającą jedną ze ścian podłużnych (najczęściej północną lub północno-wschodnią), tworząc osłonię budyńku i jednocześnie np. składu drewna; dach stromy, niekiedy z przypustnicami, sporadycznie niewielkie lukarny przekryte daszkami jedno i dwuspadowymi, kąt nachylenia połąci ok. 45°.

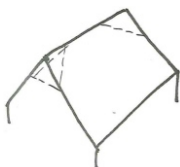
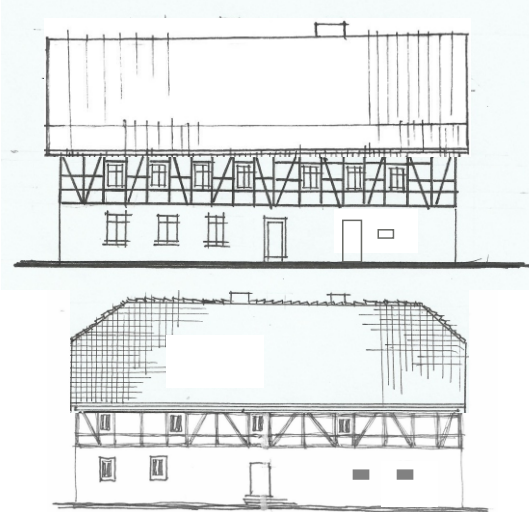
CECHY DACHU: pokrycie łupkiem i blachą, rzadko dachówką o odcieniach czerwieni.

CECHY ELEWACJI:

- elewacje na niskich kamiennych podmurówkach (cz. przysłupowa), artykulację elewacji tworzą pionowe elementy konstrukcyjne, otwory okienne i drzwiowe części mieszkalnej oraz okna i wrota wjazdowe części gospodarczej; elewacje podłużne wieloosiowe, najczęściej w obu poziomach niesymetryczne; elewacje szczytowe dwu- i trójosiowe, zwykle symetryczne; wzdłuż elewacji podłużnej (zwykle północnej lub północno-wschodniej) schodząca nisko połąć dachu, tworząca pomieszczenie gospodarcze osłaniające główną bryłę budyńku; otwory okienne prostokątne w układzie pionowym oraz zbliżone do kwadratu; okna części przysłupowej (mieszkalnej) rozłożone w osiach pól między słupami konstrukcji, w części gospodarczej okna znacznie mniejsze, ustawione w równym rytmie między drzwiami i wrotami gospodarczymi; okna drugiej kondygnacji wpisane w układ konstrukcji ryglowej; otwory drzwiowe niekiedy zamknięte łukiem odcinkowym; stolarka okienna wielokwaterowa, drewniana; drzwi i wrota prostokątne, drewniane.
- materiał budowlany mieszany: w parterze drewno (konstrukcja przysłupowa) oraz tynk, kamień, ew. cegła (mat. uzupełniający); w poziomie piętra: drewno i tynk (drewniana konstrukcja ryglowa z tynkowanymi polami międzybelkowymi); niekiedy w części budyńku o konstrukcji drewnianej, elewacje pokryte są deskami w układzie pionowym, często z listwowaniem styków desek; szczyty deskowane; cechą charakterystyczną elewacji jest rysunek ciemnych linii konstrukcji drewnianej na tle jasnych, tynkowanych lub kamiennych płaszczyzn.
- detal architektoniczny, m.in.: profilowania belek, mieczy, zastrzałów i rygli, listwowanie deskowania; skromne, deskowe opaski okienne w części przysłupowej i ryglowej; często występujące kamienne obramienia otworów, a w murach kamiennych, nietynkowanych - ceglane obramienia otworów okiennych i drzwiowych.

INNE CHARAKTERYSTYCZNE ELEMENTY POWIĄZANE Z BUDYŃKIEM:

stosunkowo często występują ogrodzenia drewniane (np. sztachetowe) i kamienne (mur dziki); mała architektura, układy zieleni komponowanej – nie występują.

MIKROREGION ARCHITEKTONICZNY: JELENI OGÓRSKI			SYMBOL: BMG_2_dd_RTD	
KATEGORIA ZABUDOWY: BUDYNEK MIESZKALNO-GOSPODARCZY			warianty – dachy: dn; cechy elewacji: C,K,D BMG_2_[dn]_RT[C][K][D]	
CECHY CHARAKTERYSTYCZNE TRADYCYJNYCH FORM ARCHITEKTURY				
			CECHY ELEWACJI	
			GŁÓWNE	
			ELEWACJA SZCZYTOWA	
				ELEWACJA PODŁUŻNA
FORMA BRYŁY				
OBRYS ŚCIAN	LICZBA KONDYGNACJI	FORMA DACHU		
				
WARIANTY CECH ELEWACJI			DETAL	
			brak detalu reprezentatywnego dla tego typu zabudowy	

Proszowa, fot. A.Witkiewicz

GABARYTY: budynek dwukondygnacyjny.

PROPORCJE I KSZTAŁT BRYŁY: budynek na planie wydłużonego prostokąta o proporcjach 1:2,5; bryła prostopadłościenna.

ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNE: konstrukcja mieszana, parter: konstrukcja murowa, piętro: konstrukcja ryglowa.

GEOMETRIA DACHU: dach naczółkowy lub dwuspadowy, stromy, kąt nachylenia połaci ok. 45°, niekiedy niewielkie lukarny (wole oko).

CECHY DACHU: pokrycie dachówką ceramiczną o naturalnych odcieniach czerwieni (naturalny kolor wypalanej gliny) lub łupkiem kamiennym (odcienie szarości), szczyty deskowane lub pokryte łupkiem.

CECHY ELEWACJI:

- elewacje podłużne wieloosiowe, najczęściej niesymetryczne w poziomie parteru i symetryczne w poziomie drugiej kondygnacji; elewacje szczytowe zwykle dwu- i trójosiowe, najczęściej symetryczne; otwory okienne prostokątne w układzie pionowym, otwory okienne drugiej kondygnacji wpisane w układ konstrukcji ryglowej; otwory drzwiowe prostokątne z nadprożem płaskim lub odcinkowym, wrota do pomieszczeń gospodarczych często sklepione łukiem odcinkowym lub koszowym, stolarka okienna wielokwaterowa, drewniana, szczyty deskowane lub obłożone łupkiem.

- materiał elewacji mieszany: w parterze tynk, cegła lub kamień, w poziomie piętra drewno i tynk (drewniana konstrukcja ryglowa z tynkowanymi polami międzybelkowymi); niekiedy elewacje w poziomie drugiej kondygnacji są pokryte są deskami w układzie pionowym z listwowaniem styków desek, łupkiem kamiennym lub fragmentarycznie zasłonięte tynkiem; cechą charakterystyczną elewacji jest rysunek ciemnych linii drewnianej konstrukcji piętra (ew. ciemnego deskowania) skonstrastowany z tynkowanymi i białonymi płaszczyznami ścian parteru.

- detal architektoniczny, m.in.: profilowania naroży belek: mieczy, zastrzałów i rygli; listwowanie deskowania, deskowe (piętro) lub kamienne (parter) obramienia okien.

INNE CHARAKTERYSTYCZNE ELEMENTY POWIĄZANE Z BUDYNKIEM:

rzadko występują drewniane ogrodzenia (np. sztachetowe); mała architektura, układy zieleni komponowanej – nie występują.

fot. A.Łętkowska, DZPK